

Resultat från inventering av lodjur i Sverige vintern 2009/10

Slutgiltig nationell sammanställning över länsstyrelsernas
resultat av inventeringar av lodjur

Innehåll

Inledning	3
Metodik	3
Organisation	4
Rovdjursforum	4
Spårförhållanden och inventeringsmetoder 2009/10	5
Resultat	5
Förekomst och antal funna föryngringar av lodjur i landet	5
Jämförelser mellan år och områden	5
Tabeller	6
<i>Lodjursföryngringar i svenska samebyars renbetesområden i Norge</i>	7
Figurer	8
Hur många lodjur finns det i Sverige?	11
Litteratur	12
Bilaga I	

Versioner av Resultat från inventeringar av lodjur i Sverige vintern 2009/10

Version	Utgivningsdatum	Förändring/kommentar
1.0	2010-07-08	Preliminär rapport
1.1	2010-12-03	Säkra föryngringar har tillkommit

I version 1.1. rapporteras slutliga resultat resultat.

Rapporten är skriven av Viltskadecenter som har Naturvårdsverkets uppdrag att årligen sammanställa länsstyrelsernas resultat från inventeringen av lodjur.

Författare: Linn Svensson, Eva Hedmark

Omslagsbild

Foto: Gillis Persson, Västra Götaland. Lodjur och hare hade vid spårtilfället inga problem med att gå ovanpå snön. Snödjup 1m.

Denna rapport kan beställas från

Viltskadecenter, Grimsö forskningsstation, 730 91 RIDDARHYTTAN. Tel: 0581 - 920 70, 69 73 35. Den kan även laddas ned som pdf från Viltskadecenters webbplats www.viltskadecenter.se

ISBN: 978-91-86331-19-1

Inledning

Riksdagen har beslutat att björn, järv, lodjur, varg och kungsörn skall finnas i så stora antal att de långsiktigt finns kvar i den svenska faunan och även kan sprida sig till sina naturliga utbredningsområden. I propositionen Sammanhållen rovdjurspolitik (prop. 2000/01:57), som beslutats av riksdagen (protokoll 2000/01:88) anges olika mål för storleken på rovdjursstammarna. Målen uttrycks i antal årliga föryngringar, vilket för björn, järv, lodjur och varg innebär antal honor som föder ungar varje år och för kungsörn antal årliga häckningar. För lodjur angavs miniminivån 300 årliga föryngringar.

I oktober 2009 antog riksdagen även regeringens proposition ”En ny rovdjursförvaltning” (prop. 2008/09:210). En förändring i den nya rovdjursförvaltningen att antalet årliga lodjursföryngringar kan tillåtas variera ned till 250 (motsvarande ca 1 250 individer), under förutsättning att spridningen fortsätter i södra Sverige och att stammens bevarandestatus inte äventyras.

Länsstyrelserna som omfattas av renskötselområdet har sedan 1996 haft det regionala ansvaret för inventeringen av lodjur, liksom för björn, järv, varg och kungsörn. Sedan 2002 har samtliga landets länsstyrelser detta ansvar. I denna rapport redovisas en nationell sammanställning av länsstyrelsernas resultat från inventeringen av lodjur säsongen 2009/10. I rapporten redovisas det slutgiltiga inventeringsresultatet av antal föryngringar av lodjur 2009, det vill säga antalet kända kullar av lodjur som föddes i maj-juni 2009. Därtill redovisas länsvis den övriga förekomsten av lodjur som registrerades under inventeringsperioden 2009/10 (1 oktober 2009 – 28 februari 2010). Resultatet redovisas i förhållande till inventeringsföreskrifterna vilka innehåller kriterier för när föryngringar får bedömas som säkra (NFS 2007:10).

Inventeringsområdet ska även omfatta svenska samebyars renbetesområden i Norge. Renbeteskonventionen från 1972 som behandlar svenska samebyars betesrätt i Norge och norska samebyars betesrätt i Sverige upphörde att gälla den 30 april 2005. Uppgifterna som redovisas i rapporten omfattar renbetesområdena som de såg ut i konventionen från 1972.

Länsstyrelserna får uppgifter för de norska områdena från NINA (Norsk institutt for naturforskning). Inventeringsresultat för svenska samebyars renbetesområden i Norge redovisas i föreliggande rapport.

Metodik

Under inventeringsperioden 2009/10 reglerade Viltskadeförordningen (2001:724) samt Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om inventering av björn, varg, järv, lodjur och kungsörn (NFS 2007:10) inventeringsverksamheten i detalj. I NFS 2007:10 anges bland annat vilka inventeringsmetoder och vilka kriterier som ska användas vid kvalitetssäkring och för att fastställa antalet föryngringar av en art. Kvalitetssäkringen får endast utföras av personer som utsetts av länsstyrelsen och som genomgått utbildning vid Viltskadecenter.

Inventeringsarbetet är främst inriktat på att fastställa antalet föryngringar av lodjur och i andra hand övrig förekomst. Förekomst registreras främst i områden utan föryngringar. Fastställandet av antal föryngringar grundar sig i huvudsak på snöspårning under vintersäsongen. Arbetet med att fastställa antalet föryngringar ett visst år sträcker sig därför över årsskiftet.

Snokingmetoden innebär att information om föryngringar och förekomst samlas in under hela inventeringsperioden. Detta görs dels genom att länsstyrelsernas fältpersonal själva söker efter spår av lodjur och dels genom fältkontroller av rapporter om sådana spår som har kommit in från samebyar, jägare och allmänhet. Snokingmetoden är dominerande inom renskötselområdet, men används även i resten av landet.

Utanför renskötselområdet används förutom snoking även områdesinventeringar (ej regelbundet) som en inventeringsmetod. Dessa genomförs oftast i samarbete med ideella organisationer och går ut på att vid ett givet tillfälle på nysnö (högst två dygn gammal) samtidigt avspåra skogsvägnätet (ibland kompletterat med inventeringslinjer i terrängen) över hela inventeringsområdet. Alla

korsande spårloppor av familjegrupper av lodjur bakspåras sedan för att avgöra antalet lodjur som gått tillsammans samt om en eller flera geografiskt skilda spårloppor är gjorda av samma individ(er). Den stora skillnaden mellan områdesinventering och snoking är att områdesinventeringen ger en ”ögonblicksbild” över förekomsten av familjegrupper och deras geografiska fördelning under ett par dagar medan snoking ger förekomst och geografisk fördelning över en längre tid (första snön till sista februari).

Även rovdjursobservationer som rapporteras till länsstyrelserna av allmänheten följs upp och används i inventeringsarbetet. Rovdjur som påträffas döda i naturen eller dödade av exempelvis trafik (fallvilt) eller sådana som fälls vid olika typer av jakt är andra exempel på information som är användbar i inventeringsarbetet. För lodjur är dock inte licensjakten en inventeringsmetod lämplig att använda då licensjakten startar så sent som 1 mars. Vid denna tidpunkt har lodjursungar födda våren året innan jakten redan börjat lämna sina mödrar och utvandra från sina födelseområden. Det är därför mycket svårt att tillföra skjutna ensamma årsungar till någon familjegrupp. De kan således redan vara utvandrade från en familjegrupp dokumenterad på en annan plats.

Föryngringar av lodjur kan klassificeras som säker föryngring eller misslyckad föryngring. För att en föryngring ska tillföras någon av dessa klasser krävs att de observationer som ligger till grund för bedömningen uppfyller kriterier i inventeringsföreskrifterna (NFS 2007:10). Att inventeringsverksamheten styrs av kriterier och föreskrifter innebär att inventering och bedömning av inventeringsresultat genomförs på likartade sätt mellan län och mellan år. Likartade metoder och bedömningar medger jämförelser av inventeringsresultat mellan områden och mellan år och det är viktigt för att kunna följa trender i populationen.

I föreliggande rapport redovisas som säkra lodjursföryngringar sådana som uppfyller kriterierna i inventeringsföreskrifterna (NFS 2007:10). Därtill finns också registrerade föryngringar som av länsstyrelserna bedömts som mer eller mindre säkra, men där föreskrifternas krav för säker föryngring av olika anledningar inte uppfyllts. Dessa redovisas översiktligt, men separat i texten och mer i detalj i bilaga I.

Viltskadecenter granskar inte Länsstyrelsernas metoder för särskiljning av de olika familjegrupperna.

Organisation

Länsstyrelsernas ansvar för inventeringen omfattar planering, genomförande, dokumentation, sammanställning och utvärdering. Inventeringsarbetet beträffande lodjur bedrivs i samarbete med samebyarna och ideella organisationer, främst Svenska Jägareförbundet, Svenska Rovdjursförbundet och Svenska Naturskyddsföreningen. På Naturvårdsverkets och länsstyrelsernas uppdrag genomför Viltskadecenter utbildning av de personer som ges rätt att kvalitetssäkra observationer i fält. Viltskadecenter gör även den nationella sammanställningen av länsstyrelsernas inventeringsresultat. Viltskadecenter redovisar vilka föryngringar som är baserade på observationer som uppfyller inventeringsföreskrifternas krav på säker föryngring och vilka som inte är det. Däremot granskar Viltskadecenter inte Länsstyrelsernas metoder för särskiljning av de olika familjegrupperna.

Rovdjursforum

Redovisningen av föryngringar och förekomst i denna rapport baseras på uppgifter registrerade i den nationella rovdjursdatabasen Rovdjursforum. Rovdjursforum är ett verksamhetsstöd för länsstyrelserna som har tagits fram av Naturvårdsverket i samarbete med bland andra Viltskadecenter. I Rovdjursforums inventeringsdel registrerar länsstyrelserna inventeringsdata för lodjur, men också för björn, järv, varg och kungsörn. Rovdjursforum innehåller även en viltskadedel där länsstyrelserna registrerar skador av rovdjur och annat fredat vilt samt ärenden som rör bidrag för att förebygga sådana skador på tamdjur, hundar och gröda.

Spårförhållanden och inventeringsmetoder 2009/10

Under vintern 2009/10 var snötillgången god i stora delar av landet. Även i landets sydligare delar har snöspårning varit möjlig under en förhållandevis lång tid. Under inventeringssäsongen 2009/10 har inventeringsmetoden både inom och utanför renskötseområdet huvudsakligen varit snoking.

Resultat

Förekomst och antal funna föryngringar av lodjur i landet

Under inventeringsperioden 2009/2010 rapporterade alla län utom Gotland kvalitetssäkrade lodjursobservationer (Tabell 1, Figur 3). Säker föryngring av lodjur enligt NFS 2007:10 konstaterades i 19 län och ytterligare ett län har sannolikt föryngring i länet. Gotlands län saknar av naturliga skäl förekomst och är det enda länet i Sverige som inte har förekomst av lodjur. Öland har inte heller någon dokumenterad förekomst (Tabell 1, Figur 1,2 och 3).

Totalt har **211 säkra** föryngringar samt **2 misslyckade** föryngringar dokumenterats i enlighet med inventeringsföreskrifterna. Av de 211 har 107 återfunnits inom samebyars renbetesområde och 104 utanför. Av de 2 föryngringar som konstaterats misslyckade fanns 1 inom samebyars renbetesområde.

Utöver detta finns observationer av ytterligare 16 familjegrupper vilka dock inte kan klassificeras som säkra observationer av föryngringar. Alla dessa 16 observationer finns utanför renskötseområdet.

Tabell 1 redovisar i huvudsak hur många säkra föryngringar varje län berörs av samt hur många av dessa som delas med andra län. Registrerade föryngringar som inte uppfyller inventeringsföreskrifternas krav för säker föryngring redovisas mer detaljerat i bilaga 1.

Antalet dokumenterade säkra föryngringar har minskat vintern 2009/2010 jämfört med säsongen 2008/2009, läs mer i påföljande avsnitt samt i stycket ”Hur många lodjur finns det i Sverige?”

Jämförelser mellan år och områden

Föregående inventeringssäsong (2008/09) hittades 146-155 säkra och misslyckade föryngringar i renskötseområdet. Under den senaste inventeringssäsongen (2009/10) har 108 säkra och misslyckade föryngringar hittats i renskötseområdet (Tabell 2). Utanför renskötseområdet hittades säsongen 2008/09 135-144 föryngringar, medan det under säsongen 2009/10 preliminärt hittats 105 stycken (Tabell 2). Observera att dessa siffror inte inkluderar de föryngringar som anges i bilaga I, det vill säga de som registrerats utanför inventeringsperioden och/eller inte uppfyller inventeringsföreskrifternas krav för bedömningen säker föryngring.

Antalet funna föryngringar har således minskat från 290 säkra och misslyckade föryngringar säsong 2008/2009 till 213 säsong 2009/10. Minskningen har skett både inom och utanför renskötseområdet. Minskningen inom renskötseområdet beror sannolikt till stor del på licensjakten 2008/2009 (*Andrén m fl 2009-2010 under bearb.*). Licensjakten 2009/2010 genomfördes efter inventeringssäsongen 2009/2010, varför effekterna av den jakten inte syns i 2009/2010 års inventeringsresultat utan påverkar först nästa säsongens inventeringsresultat, d v s säsong 2010/2011.

Trenden utanför renskötseområdet varierar mellan olika regioner och i de södra delarna av Sverige (söder om slättlandet i Östergötland och Västergötland samt SO Göta Älv) ökade lodjurstammen från 2008/2009 till 2009/2010 långsamt. I norra delen av södra förvaltningsområdet samt i mellersta förvaltningsområdet minskar stammen eller är oförändrad. Dynamiken i lodjurspopulationen inom mellersta förvaltningsområdet är mer komplicerad än inom norra och södra förvaltningsområdet och det är svårare att prata i generella termer. Förändringar i lodjurspopulationen inom det mellersta området beror sannolikt på förändringar i rådjurstäthet samt eventuellt av lodjursjakten (*Andrén m fl 2009-2010 under bearb.*).

Tabeller

Tabell 1. Förekomst och antal säkra föryngringar (familjegrupper) av lodjur funna per län under säsongen 2009/10. I tabellen redovisas som säkra föryngringar endast föryngringar som uppfyller inventeringsföreskrifternas kriterier för denna bedömning.

Län	Förekomst av lodjur 1 maj 2009 - 30 april 2010 ¹	Antal säkra föryngringar funna under inventeringsperioden ²			Antal säkra föryngringar i länet som ej återfunnits efter 10 jan ⁴	Indikationer på föryngringar. Uppfyller ej föreskrifternas krav på säker föryngring
		Endast inom länet	Antal som delas med angränsande län (länsbokstav)	Länet berörs av föryngringar ³		
AB Stockholm	Föryngring	4	-	4	2	
C Uppsala	Föryngring	23	1(U)	24	2	1
D Södermanland	Föryngring	2	-	2		
E Östergötland	Föryngring*	-	-	-		2
F Jönköping	Föryngring	1	1(N);1(O)	3		
G Kronoberg	Föryngring	1	1(M);1(K,M)	3	1	
H Kalmar	Föryngring	1	-	1		
I Gotland	Ingen förekomst	-	-	-		
K Blekinge	Föryngring	-	1(M,G)	1		
M Skåne	Föryngring	-	1(G); 1(K,G)	2	1	
N Halland	Föryngring	2	1(F)	3		
O Västra Götaland	Föryngring	16	1(F)	17	1	3
S Värmland	Föryngring	12	-	12		12
T Örebro	Föryngring	6	1(U);1(W)	8	1	
U Västmanland	Föryngring	2	1(C);1(W);1(T)	5	1	
W Dalarna	Föryngring	11	1(U);1(T)	13	2	1
Varav inom samebyar	Föryngring	3	-	3	1	
Varav utom samebyar	Föryngring	8	1(U);1(T)	10		
X Gävleborg	Föryngring	7	1(Z)	8	1	
Y Västernorrland	Föryngring	17	2(AC)	19	3	
Varav inom samebyar	Föryngring	9	2(AC)	11		
Varav utom samebyar	Föryngring	8	-	8		
Z Jämtland	Föryngring	35	1(X)	36	2	
Varav inom samebyar	Föryngring	33	-	33	2	
Varav utom samebyar	Föryngring	2	1(X)	3		
AC Västerbotten	Föryngring	27	2(Y)	29		
Alla inom samebyar						
BD Norrbotten	Föryngring	33	-	33	1	
Alla inom samebyar						
Hela landet		200	11	2	20	16

¹Föryngring: Minst en lodjurshona har fått ungar i länet. Regelbunden förekomst: Spår eller andra observationer av lodjur har dokumenterats vid minst tre tillfällen under minst tre månader under reproduktionscykeln 2009 (1 maj 2009 - 30 april 2010).

Tillfällig förekomst: Spår eller andra observationer av lodjur har dokumenterats minst en gång i länet under reproduktionscykeln 2009.

² Inventeringsperiod: 2009-10-01 - 2010-02-28

³ Misslyckad föryngring: Unge/ungar har dokumenterats och senare under reproduktionscykeln konstaterats ha dött.

⁴ Antal av säkra föryngringar som hittats tidigt under inventeringsperioden men som ej återfunnits efter 10 jan.

Källa: Länsstyrelserna och Viltskadecenter

Tabell 2. Antal säkra och misslyckade föryngringar av lodjur funna i Sverige under inventeringen 2009/10. I tabellen redovisas endast föryngringar som uppfyller inventeringsföreskrifternas kriterier för säker föryngring.

Lodjursföryngringar funna i landet		Varav inom samebyar	Varav utom samebyar
Antal föryngringar	211	107	104
Antal misslyckade föryngringar	2	1	1
Summa föryngringar under inv. period	213	108	105

Säker föryngring: Uppfyller föreskrifternas krav för säker föryngring konstaterats ha dött.

Inventeringsperiod: 2009-10-01 - 2010-02-28

Källa: Länsstyrelserna

Tabell 3. Antal säkra och misslyckade föryngringar av lodjur funna i Sverige under inventeringen 2009/10 fördelat på de tre förvaltningsområdena. I tabellen redovisas endast föryngringar som uppfyller inventeringsföreskrifternas kriterier för säker föryngring.

Lodjursföryngringar funna i landet	Förvaltningsområden		
	Norra	Mellersta	Södra
Antal föryngringar	114,5	86	10,5
Antal misslyckade föryngringar	1	1	
Summa föryngringar under inv. period	115,5	87	10,5

Säker föryngring: Uppfyller föreskrifternas krav för säker föryngring konstaterats ha dött.

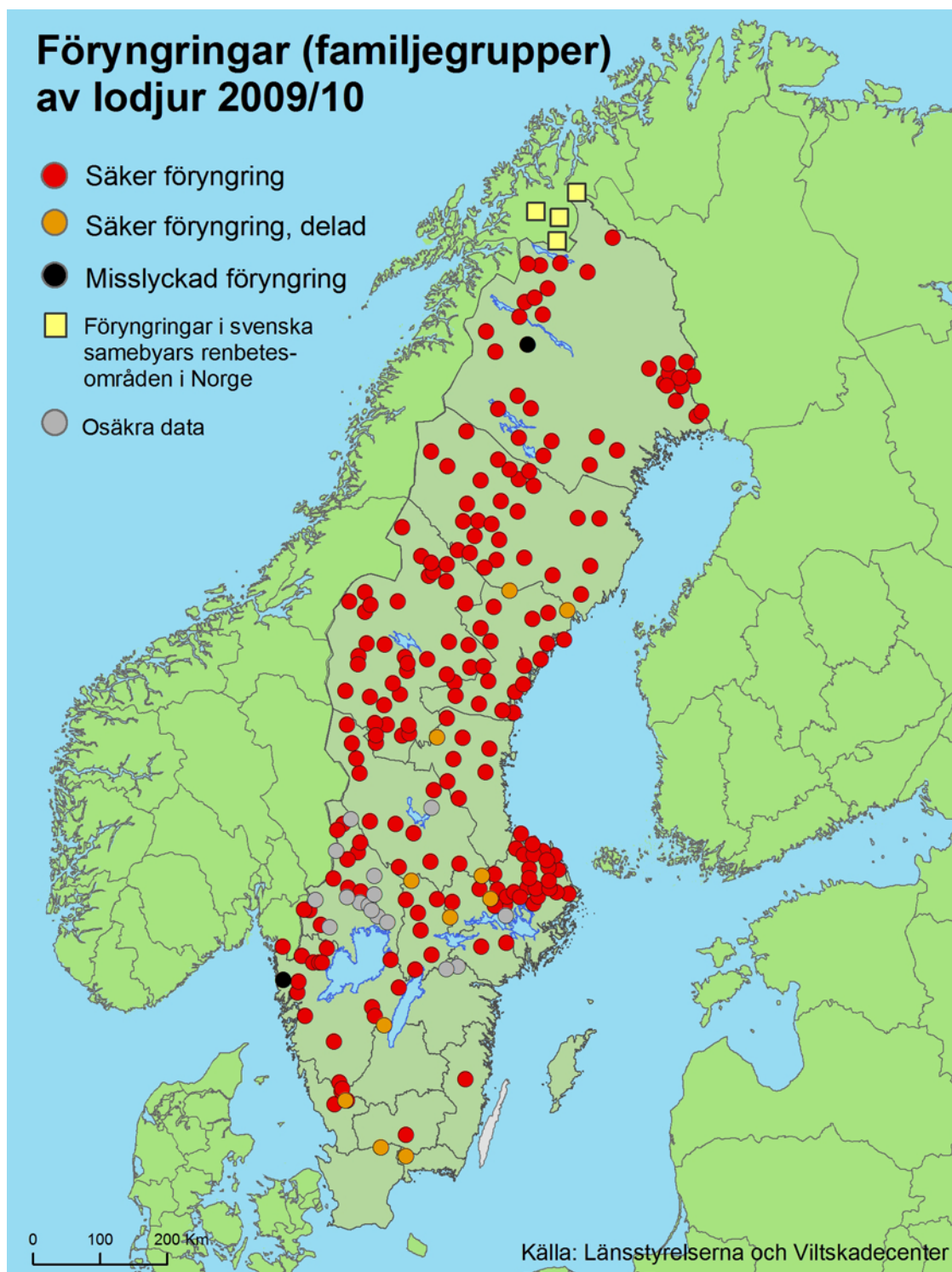
Inventeringsperiod: 2009-10-01 - 2010-02-28

Källa: Länsstyrelserna

Lodjursföryngringar i svenska samebyars renbetesområden i Norge

Fyra lodjursföryngringar har dokumenterats på svenska samebyars renbetesområden på norsk mark, alla fyra i anslutning till Norrbottens län (figur 1). Jämtland och Västerbotten rapporterar noll föryngringar.

Figurer

Figur 1. Föryngringar av lodjur som dokumenterats i Sverige under inventeringsperioden 2009/10 och som registrerats i databasen Rovdjursforum. Delad föryngring avser lodjursföryngringar som dokumenterats i mer än ett län (orange färg). Även registrerade föryngringar som inte uppfyller inventeringsföreskrifternas krav om detaljspårning i minst 3 km eller som är funna utanför inventeringsperioden illustreras i denna karta (grå färg). Kartan bör inte betraktas som en täthets- eller utbredningskarta eftersom inventeringsinsatsen kan variera i olika delar av landet.

Föryngring och förekomst av lodjur per län 2009/10

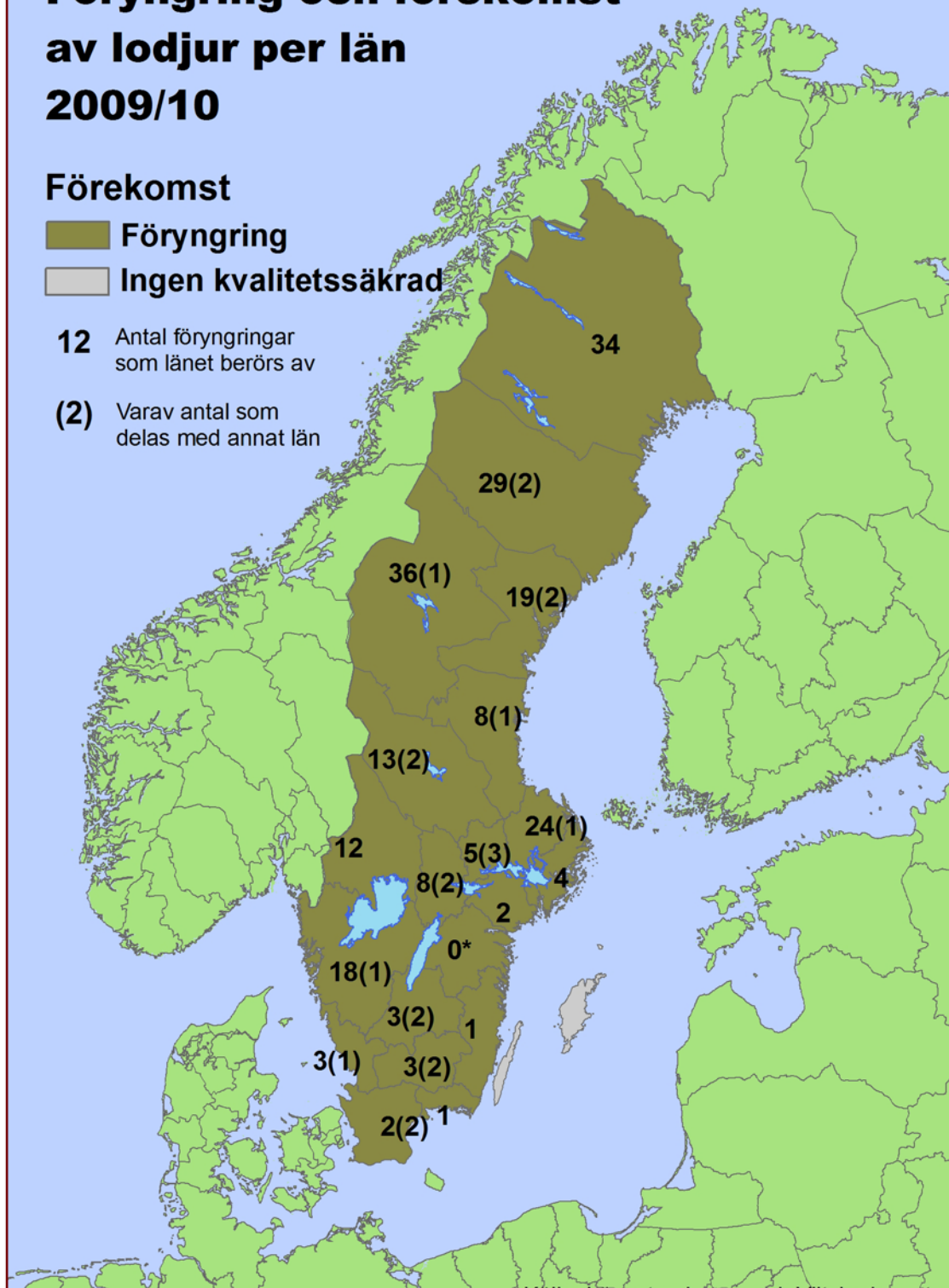
Förekomst

 Föryngring

 Ingen kvalitetssäkrad

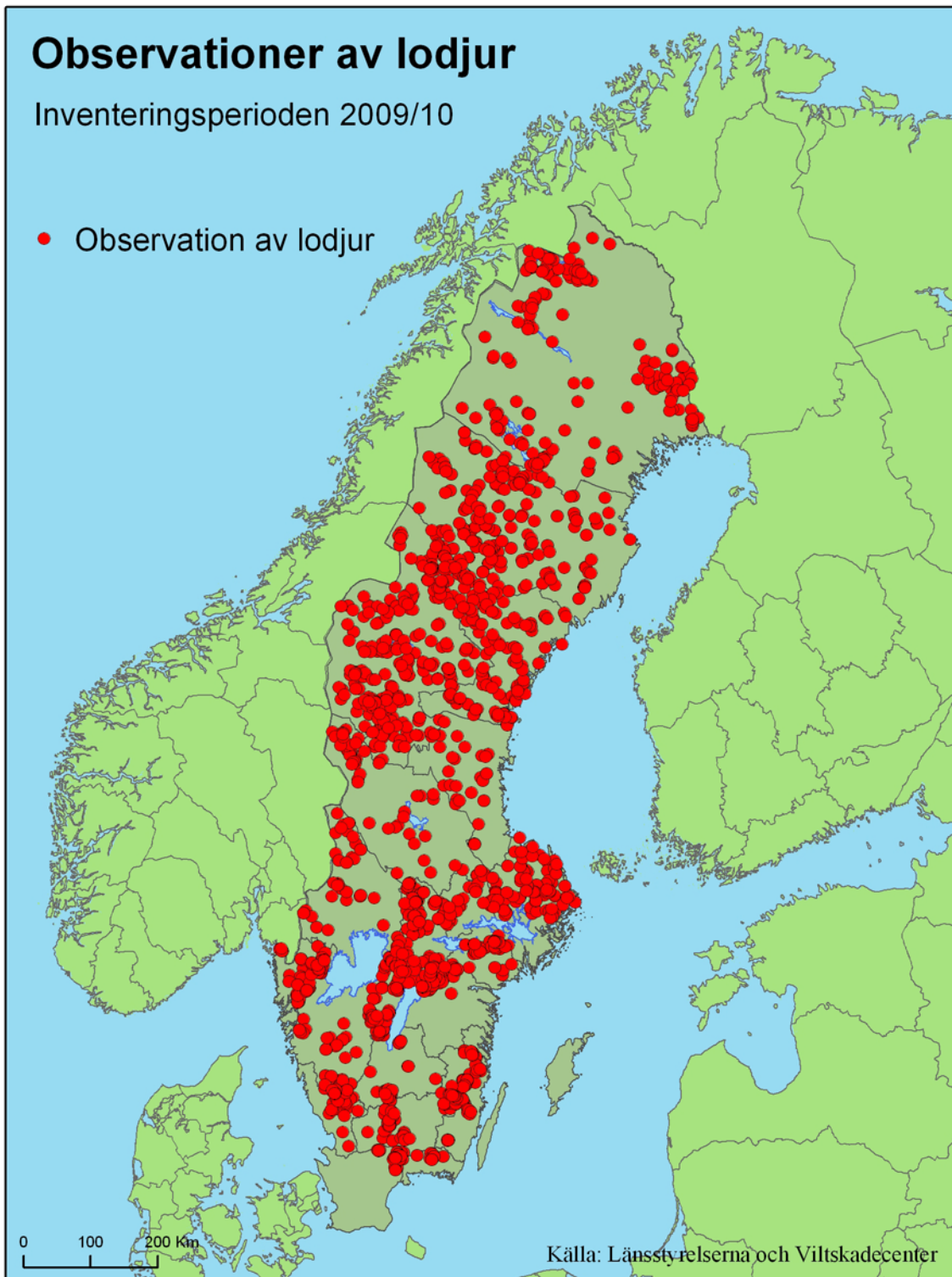
12 Antal föryngringar
som länet berörs av

(2) Varav antal som
delas med annat län

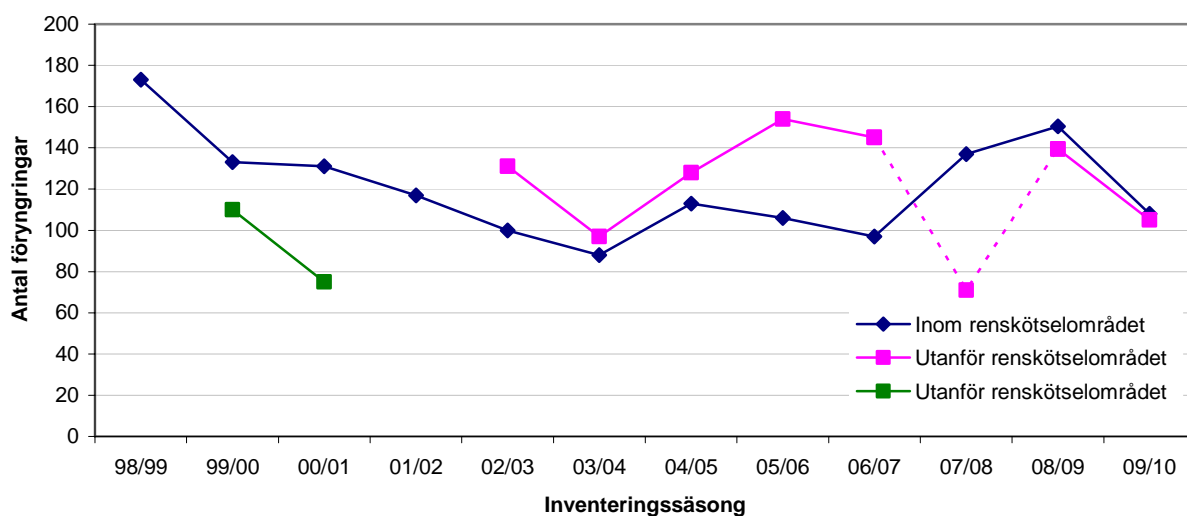
Figur 2. Förekomst och antal registrerade säkra och misslyckade föryngringar (familjegrupper) av lodjur per län under inventeringssäsongen 2009/10. Endast föryngringar som dokumenterats enligt inventeringsföreskrifternas kriterier för att fastställa säker föryngring är inkluderade. Ingen kvalitetssäkrad innebär att inga observationer av lodjur har dokumenterats under reproduktionscykeln 2009 (1 maj 2009 – 28 februari 2010).

*Östergötlands län har starka indikationer på föryngring även om observationerna inte uppfyller kriterierna.

Figur 3. Kvalitetssäkrade observationer av lodjur (ensamma eller familjegrupper) under inventeringsåsongen 2009/10 (1 oktober 2009 – 28 februari 2010). Kartan bygger på uppgifter registrerade i databasen Rovdjursforum. Eftersom inventeringsinsatsen kan variera geografiskt ska kartan inte betraktas som en täthets- eller utbredningskarta. Alla länsstyrelser registrerar heller inte alla observationer av ensamma lodjur.

Funna lodjursföryngringar under inventeringsperioden

Figur 4. Antal lodjursföryngringar (säkra samt misslyckade) funna under respektive inventeringsperiod för lodjursföryngringar (1 oktober – 28 februari). I renskötseområdet har snoking varit huvudsaklig inventeringsmetod sedan länsstyrelserna fick inventeringsansvaret 1996. Fr.o.m. 2002 fick länsstyrelserna inventeringsansvaret även utanför renskötseområdet och sedan dess har snoking varit den huvudsakliga metoden också i södra Sverige (rosa linje). Tidigare genomförde Svenska Jägareförbundet områdesinventeringar i södra Sverige (grön linje). Total inventerad yta varierar mellan åren. Inventeringsresultatet utanför renskötseområdet säsongen 07/08 (streckad linje) är inte jämförbart med åren innan och efter på grund av stora skillnader i inventerad yta. För 2009/2010 anges antal säkra föryngringar som uppfyller föreskrifternas krav på säkra föryngringar samt registrerade misslyckade föryngringar.
Källa: Länsstyrelserna och Viltskadecenter.

Hur många lodjur finns det i Sverige?

2003 gjordes en uppskattning av lodjurspopulationen i Sverige till ca 1500 djur (Liberg, Andrén 2006). Under 2008 gjordes en ny uppskattning och den totala populationen i Sverige uppskattades uppgå till mellan 1500-2000 djur, varav ca 740-870 inom renskötseområdet (Andrén & Liberg 2008). Intervallet i uppskattningen beror till stor del på att det under inventeringssäsongen 2007/2008 inte kunde genomföras riksomfattande inventeringar av familjegrupper av lodjur på grund av den dåliga snötillgången.

Nedgången i antalet dokumenterade säkra familjegrupper vintern 2009/10 har granskats av lodjursforskningsprojektet vid Grimsö Forskningsstation och bedömts vara en verklig nedgång i antal familjegrupper inom renskötseområdet samt delvis utanför renskötseområdet. I södra förvaltningsområdet sker dock en långsam ökning (Andrén m fl 2010, under bearb.). Ingen populationsuppskattning har gjorts för säsong 2009/2010.

Litteratur

Resultat från inventering av lodjur, varg, järv och björn inom renskötselområdet i Dalarnas län 2009/2010. Dalarnas Länsstyrelse. Dnr: 502-3564-10

Resultat av 2009/2010 års rovdjursinventering i Jämtlands län. Länsstyrelsen i Jämtland. Dnr: 502-1727-10.

Rovdjursinventeringen 2009-2010 i Norrbottens län. Länsstyrelsens rapportserie nr7/2010. Länsstyrelsen Norrbotten.

Inventering av järv, lo, varg, björn och kungsörn i Västerbottens län. Slutrapport för inventeringssäsong 2009-2010. Länsstyrelsen i Västerbotten Dnr: 502-12618-2009.

Slutrapport gällande inventering av lodjur, järv, varg, björn och kungsörn i Västernorrlands län 2009-2010. Länsstyrelsen i Västernorrland. Dnr: 502-6276-10

Resultat från inventeringar av lodjur i Sverige vintern 08/09. Inventeringsrapport från Viltskadecenter 2009-2. ISBN 978-91-86331-02-3

Resultat från inventering av lodjur i Sverige vintern 2009/10. Preliminär nationell sammanställning över länsstyrelsernas resultat av inventeringar av lodjur. Inventeringsrapport från viltskadecenter 2010-3. ISBN: 978-91-86331-19-1

Bilaga 1 Tabellen visar registrerade föryngringar som inte uppfyller inventeringsföreskrifternas kriterier för säker föryngring av lodjur och föryngringar funna endast utanför inventeringsperioden. Tabellen visar också vilka av föreskrifternas kriterier som inte är uppfyllda.

Föryngringar funna under inventeringsperioden men som ej uppfyller inventeringskriterierna för att fastställa säker föryngring (NFS 2007:10)						
	Detaljspårning kortare än 3 km ¹	Synobs, ej kvalitetssäkrad ²	Ej bakspårad till snö ³	Summa	Föryngringar funna endast under övrig tid ⁴	Indikationer på föryngring. (Utanför inventeringsperioden med detaljspårning kortare än 3 km)
Länsbokstav, Län						
AB	Stockholm					
C	Uppsala				1	
D	Södermanland					
E	Östergötland	2		2		
F	Jönköping					
G	Kronoberg					
H	Kalmar					
I	Gotland					
K	Blekinge					
M	Skåne					
N	Halland					
O	Västra Götaland					
S	Värmland	7		7	1	4
T	Örebro					
U	Västmanland					
W	Dalarna				1	
	<i>Varav inom samebyar</i>					
	<i>Varav utom samebyar</i>					
X	Gävleborg					
Y	Västernorrland					
	<i>Varav inom samebyar</i>					
	<i>Varav utom samebyar</i>					
Z	Jämtland					
	<i>Varav inom samebyar</i>					
	<i>Varav utom samebyar</i>					
AC	Västerbotten					
	<i>Alla inom samebyar</i>					
BD	Norrbottnen					
	<i>Alla inom samebyar</i>					
Hela landet		9	-	-	9	4

¹ För att en föryngring ska bedömas som säker på en spårning ska 3 km detaljspåras. Undantag från detta gäller då en områdesinventering utförs och en familjegrupp bakspåras till snö i spåren. Då accepteras även kortare spårningar.

² *Synobservationer* för att bekräfta föryngring kan endast användas då observationern gjorts av kvalitetssäkrare eller om den dokumenterats med foto eller video.

³ Vid genomförande av områdesinventering ska familjegrupper av lodjur bakspåras till snö i spår för särskiljning, annars 3 km.

⁴ *Övrig tid*: Annan period än inventeringsperioden under reproduktionscykeln.

Källa: Länsstyrelserna

Viltskadecenter är ett serviceorgan för myndigheter, organisationer, enskilda näringsidkare och allmänheten. Centret arbetar på uppdrag av Naturvårdsverket och tillhör Sveriges Lantbruksuniversitet. Viltskadecenter bistår bland annat med information om förebyggande åtgärder för att förhindra skador från fredat vilt.

Viltskadecenter, Grimsö Forskningsstation, 730 91 Riddarhyttan
www.viltskadecenter.se

ISBN 978-91-86331-19-1

